

[Erik Holst]

steren tog op til vurdering, om ikke nogle af pladserne skulle frigives, måske dem alle sammen. Det beror nok noget på, hvorledes man på længere sigt stiller sig til atomkraftens indførelse.

På baggrund af de relativt få og korte bemærkninger, jeg har gjort – vi har et meget righoldigt materiale i rapporterne og i de tekniske og sagkyndiges vurderinger, der strækker sig fra aldeles uanvendelige rapporter, bestilt arbejde, til andre, der siger: vi er klar til at indføre atomkraft i morgen – vil jeg konkludere, at socialdemokratiets stilling er således, at vi ikke føler, at der er påvist den nødvendige sikkerhed ved opbevaring og ved drift af atomkraftværker. Vi mener ikke, at der foreløbig er udsigt til, at der vil være ændrede forhold, der betinger en anden løsning. Vi mener ikke, at a-kraft er aktuelt nu med den teknik, vi har her. Vi mener, at Danmark er så godt forsynet med gas, olie og alternativ energi, at selve spørgsmålet ikke i dag er presserende, som det måske har været tidligere, og dermed må vi sige nej til ministerens redegørelse, og vi mener, det bør overvejes, i hvilket omfang ministeren kan frigøre de 16 reserverede områder til a-kraft.

Socialdemokratiet har med denne stilling til denne rapport og til ministerens udlægning af rapporterne ikke hermed afvist, at der kan findes acceptable løsninger ad åre. Vi kan jo ikke forudse, om der skulle opstå en ny teknologi eller en mere sikker teknologi eller forhold, der betinger en anden stilling, men således som forholdene er i dag, føler vi, at ministerens redegørelse er utilfredsstillende og ikke giver den sikkerhed, som vi mener at måtte forlange.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil starte med at takke ministeren for redegørelsen, som jeg finder er meget klar og tydelig, og jeg må erklære mig uenig i den kritik af de meget velovervejede tekniske beregninger og redegørelser, som er fremkommet i rapporten. Men jeg forstår – og det er jeg slet ikke uenig i – at man på et eller andet tidspunkt kommer til de politiske overvejelser, som socialdemokratiets ordfører i virkeligheden gør gældende nu.

Overvejelser om indførelse af kernekraft har de skiftende regeringer jo haft, fordi det energipolitiske mål har været at indføre et

flerstrengt system. Ved alle energikilder må man naturligvis nøje overveje risikoen, forureningen af miljøet, sikkerheden i anvendelsen og økonomien. Det er naturligvis altid – og navnlig med en ny energikilde, som kernekraften er – fornuftigt med dybtgående undersøgelser, og uagtet at elværkerne meget dygtigt efter regeringens tilskyndelse har skiftet olie ud med kul og derved skaffet billig el, er den store svovlforurening nok trods alt kommet bag på de ansvarlige; det er jo det, vi har prøvet til dels at løse med den forsøringslov, vi lige har vedtaget. Men det er jo ikke det hele, der er løst, og også gasprojektet er jo blevet vedtaget meget hurtigt og på et såre spinkelt grundlag og har nu voldt store bryderier at få styr på.

Undersøgelser fra elværkernes side om affaldsdeponeringen og miljøstyrelsens vurdering af sikkerheden har ministeren som sagt redegjort for på en meget grundig måde og meget klart. Jeg skal naturligvis ikke gentage alle de synspunkter, der er gjort gældende i rapporten; jeg er helt enig i disse synspunkter. Jeg vil blot i dag konkludere, at vi finder sikkerhedsundersøgelserne tilstrækkelige og positive, og jeg har svært ved at forstå de indvendinger, som er gjort gældende fra socialdemokratisk side.

A-kraft kan anvendes i Danmark, som det siges, på samme høje sikkerhedsmæssige niveau, som kendes fra lande med erfaring i anvendelse af a-kraft. Det er som nævnt 3.000 reaktorår, og det synes jeg er en meget stor erfaring. Som bekendt er der ikke påvist nogen dødsfald som følge af ulykker ved fredelig anvendelse af a-kraft.

Vi mener også, at undersøgelserne om affaldsdeponering er tilstrækkelige; den eneste reelle risiko var efter miljøstyrelsens vurdering menneskeskabte indgreb, utilsigtede indgreb, og selv om deponering skal ske over meget lang tid, er sådanne indgreb ikke meget sandsynlige.

En af de mest betydende og uimodsagt betydende eksperter på området, professor Richter-Bernburg, har om de specielle saltområder, der er undersøgt, udtalt, at da denne type saltaflejring er det bedst egnede materiale for deponering af radioaktivt affald, er Morshorsten set fra et saltgeologisk synspunkt så favorabel som overhovedet muligt, og større garanti kan man vel næppe få. Man kan ikke komme længere.